

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport
Uitbreiding Afvalverbrandingsinstallatie Amsterdam

14 april 2003

1235-95

ISBN 90-421-1158-5
Utrecht, Commissie voor de milieueffectrapportage.

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING.....	1
2. OORDEEL OVER HET MER.....	2
2.1 Algemeen	2
2.2 Toelichting op het oordeel.....	2
3. OVERIGE OPMERKINGEN OVER HET MER MET AANBEVELINGEN VOOR DE BESLUITVORMING	3
3.1 Aanbevelingen voor het evaluatieprogramma	3

1. INLEIDING

De Gemeentelijke Dienst Afvalverwerking (GDA) van de gemeente Amsterdam heeft het voornemen de bestaande afvalverbrandingsinstallatie met een capaciteit van 800.000 ton afval per jaar uit te breiden met een extra capaciteit van 500.000 ton stedelijk afval per jaar. Onder stedelijk afval wordt verstaan huishoudelijk afval en bedrijfsafval dat op huishoudelijk afval lijkt met een stookwaarde van gemiddeld 10 MJ/kg. Het voornemen is de capaciteit uit te breiden met een roosteroven waarin het afval integraal wordt verbrand zonder mechanische voorscheiding.

Bij brief van 17 januari 2003 heeft de provincie Noord-Holland de Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over het opgestelde milieueffectrapport (MER). Het MER is op 27 februari 2003 ter inzage gelegd¹. Het advies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de m.e.r.² De werkgroep treedt op namens de Commissie voor de m.e.r. en wordt verder in dit advies 'de Commissie' genoemd.

Op grond van artikel 7.26, lid 1 van de Wm toetst de Commissie:

- aan de richtlijnen van het MER³, zoals vastgesteld op 24 juni 2003;
- op eventuele onjuistheden⁴;
- aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER⁵.

De Commissie heeft het verslag van de hoorzitting van het bevoegd gezag ontvangen. Daarnaast zijn geen inspraakreacties of adviezen binnengekomen.

Tijdens de toetsing inventariseert de Commissie eerst of er tekortkomingen zijn in het voldoen aan de wettelijke vereisten en de richtlijnen en gaat zij na welke onderdelen van het MER in aanmerking komen voor een positieve vermelding. Vervolgens beoordeelt de Commissie de ernst van de tekortkomingen. Daarbij staat de vraag centraal of de benodigde informatie aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven bij het besluit over de vergunningverlening. Is dat naar haar mening niet het geval dan betreft het een *essentiële tekortkoming*. De Commissie zal dan adviseren tot een aanvulling. Overige tekortkomingen worden in het toetsingsadvies opgenomen, voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. Deze werkwijze impliceert dat de Commissie zich in het advies tot hoofdzaken beperkt en niet ingaat op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

¹ Zie bijlage 2.

² Zie bijlage 3 voor de samenstelling van de werkgroep en andere projectgegevens.

³ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁴ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁵ Wm, artikel 7.10

2. OORDEEL OVER HET MER

2.1 Algemeen

De Commissie is van oordeel dat **de essentiële informatie in het MER aanwezig** is.

2.2 Toelichting op het oordeel

Zowel de samenvatting als het MER zijn overzichtelijk en goed leesbaar. De afweging van de verschillende alternatieven en varianten is goed te volgen.

In de richtlijnen werd de nadruk gelegd op de onderbouwing van de mogelijkheid om een rendement van 30% te behalen, de noodzaak om koelwater te gebruiken in relatie tot de koelcapaciteit van het Noordzeekanaal en de vergelijking met de verwerkingsscenario's in het Landelijk afvalbeheersplan (LAP). Naar de mening van de Commissie zijn deze hoofdpunten navolgbaar en juist in het MER behandeld.

De Commissie constateert dat de initiatiefnemer nadrukkelijk inzet op het realiseren van een hoog rendement. Een feitelijke onderbouwing van het verwachte hoge rendement van 31,3% staat echter niet in het MER, noch wordt verwezen naar garanties van leveranciers. Volgens de Commissie wordt wel aannemelijk gemaakt dat met het geoptimaliseerde ketelontwerp een hoger rendement gehaald kan worden dan in conventionele AVI's. Het rendement kan verder stijgen door het leveren van warmte. Hoewel concrete mogelijkheden niet zijn aangegeven, lijken de vooruitzichten voor de afzet van warmte gunstig. Al met al verwacht de Commissie dat er inderdaad sprake zal zijn van een hoog rendements-AVI. In de praktijk moet blijken hoe hoog het rendement daadwerkelijk uitvalt. Naar de mening van de Commissie is het op dit moment niet mogelijk hiervoor verdere zekerheid te bieden.

In het beleid is de grens van 30% rendement niet langer cruciaal. Wel wijst de Commissie er op dat bij een duidelijk lager rendement dan 30% de conclusie dat het initiatief qua milieudruk vergelijkbaar is met de alternatieven PPF en maximaal RDF uit het LAP, niet langer opgaat. Het LAP verbindt hieraan echter geen consequenties.

De Commissie wil nog aandacht vragen voor een zinsnede die mogelijk verwarring kan zaaien. Zowel in de samenvatting (p.27) als in de hoofdtekst (p.69) is geschreven: "*Hiermee is het voorkeursalternatief gelijk aan het meest milieuvriendelijk alternatief*". Door deze zin zou de indruk gewekt kunnen worden dat vergunning wordt aangevraagd voor het meest milieuvriendelijk alternatief. In het MER is echter sprake van een apart meest milieuvriendelijk alternatief (MMA), náást het voorkeursalternatief (VA). Het VA kent onder meer hogere luchtmissies en meer transport over de weg. Uit de vergunningaanvraag wordt duidelijk dat vergunning wordt aangevraagd voor het VA en niet voor het MMA.

De Commissie concludeert dat goede en bruikbare informatie beschikbaar is gekomen om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming. De opmerkingen in het verdere advies zijn niet van invloed op het hierboven gegeven positieve oordeel. De Commissie hoopt hiermee wel een bijdrage te leveren aan de kwaliteit van de verdere besluitvorming.

3. OVERIGE OPMERKINGEN OVER HET MER MET AANBEVELINGEN VOOR DE BESLUITVORMING

3.1 Aanbevelingen voor het evaluatieprogramma

Temperatuurstijging Noordzeekanaal

Het thermisch model, waarmee de temperatuurstijging in de havens en het Noordzeekanaal voor een aantal situaties is uitgerekend, is minder geschikt. De belangrijkste warmte-uitwisseling - die met de zoute onderlaag - wordt niet gemodelleerd, maar verrekend met de term voor de warmte-uitwisseling aan het wateroppervlak. Daardoor zijn de resultaten van de berekeningen minder betrouwbaar dan gewenst. De gepresenteerde meetgegevens indiceren echter dat, wanneer de huidige temperatuurstijging ten gevolge van de AVI wordt geëxtrapolerd naar de toekomstige verhoogde warmtelozing, er nu geen ernstige overschrijdingen van de 25 °C norm zijn te verwachten. Dit is echter afhankelijk van bovenstroomse warmtelozingen, zoals die van de Hemweg Centrale en de daarin te verwachten ontwikkelingen. In dit verband is het van belang om duidelijkheid te verkrijgen over de verdeling van de "milieuruimte" voor warmtelozingen over de AVI, de Hemweg centrale en mogelijke andere gebruikers van de beschikbare koelcapaciteit.

↓ De Commissie adviseert om de temperatuur in het Noordzeekanaal, in het bijzonder in de zomer, regelmatig te meten in de lengte en over de diepte en deze gegevens op te nemen in het evaluatieprogramma.

Rendement

Zoals aangegeven in hoofdstuk 2 moet nog blijken of een rendement van meer dan 30% in de praktijk gehaald wordt. In het MER wordt aangegeven dat warmteafzet waarschijnlijk mogelijk zal zijn, maar dit is niet nader gekwantificeerd.

↓ De Commissie adviseert om het elektrisch rendement, de warmteafzet en het energierendement uitgedrukt in de Energie Prestatie Maat, regelmatig te registreren en deze gegevens op te nemen in het evaluatieprogramma.